

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. An, & cur Deus etiam magis, in ventos permittat potestatem?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

rum dominium ad solum DEVM pertinere, iam tum etiam diuinæ indolis puer agnouerat, B. Aloysius Gonzaga. Siquidem *Iacobum Principem, etiam tum paruulum, è fenestra prospectantem, ventus vehementiori flatu incessabat: cui ille pueriliter indignabundus: HEVS vente, inquit, impero tibi, vt molestiam mihi exhibere desinas. Tum Aloysius, qui proximus astant, opportunitate vsus: Potes, inquit, Domine, homines, dictis obedientes nancisci, in elementa autem solius DEI imperium est, cui & te parere oportet. Rex, vt de omnibus filij rebus solebat, ita de hoc quoque mandato, quod vento dederat, atque de Aloysij apophtegmate certior factus, in loco, & prudenter dictum esse iudicauit. Solius enim DEI in vëtos est potestas, quam sanè luculentam ostendit, teste Sigiberto, Anno 1081. cùm campanile Ecclesie S. Petri Maldemburgensis, in Belgio, (quam, ipso Apostolo sibi reuelante extruxerat, & consecrârat S. Ursmarus Episcopus) vehementi vento flante euulsam, inq̃, terram inuersam, ita in aëre penderet, vt tum sui ipsius, tum vicinorum omnium ruinam minitaretur, populisque in 6. dierum, totidēque noctium spatio tractaret, quam ratione, hinc inde extractis machinis, sursum erigi posset; ecce prid. cal. Ian. circa noctis medium tota Ecclesia intus ac foris luce ignea diuinitus impletur: ipsum verò campanile rotum simul erigitur, suisque in sedibus firmissime, campanis mox sonantibus, reponitur. Hoc imperium in ventos, solus DEVS habet.*

Vel fabulosum igitur, vel Magicum fuit, quod Suidas refert, eum aliquando Etesie ita vehementer flarent, vt fruges sternerent, Empedoclem Agrigentinum, nouo philosophandi genere, iussisse asinos, animal sine fraude doloq̃, excoriari, & vtres fieri, eosque in promontorijs extendi, vt ventum utique asininum exciperent. Quo sopito, appellatus fuit κολυσάμενος; quasi prohibitorum ventorum dicas. Sisti enim, & excitari, si DEVS permittat, etiam dæmonum arte, ventos, non solum vtres Vlyssi, alijsque dati, & nodi sudariolorum vinciti, vel soluti, ac ventum in silentia ligantes, vel in maria emittentes, venditi, sed ipsæ etiam diuinæ litteræ docent; in quibus ad Iob dicitur: *ventus vehemens irruit à regione deserti, & concussit quatuor angulos domus, quæ corruens oppressit liberos tuos, & mortui sunt. Quæ, mali genij suggestione & opere, facta sunt; non tamen antè, quàm DEVS illi diceret; Ecce vniuersa, quæ habet, in*

G manu

Virgil. Cæparius. De vit. B. Aloysij lib. 1. cap. 7.

Sigib. Anno 1081.

V IFL.

Iob. 1. 19.

manu tua sunt. E quibus, instrui mur, ventos & tempestates cieri quidem à malignis spiritibus, qui ministri sunt pariter & rerum aduersarum procuratores; non posse autem cieri, nisi potestate, concessa ab eo, cui summum imperium est in ventos, & omnem creaturam. Permittit autem eam potestatem, vel ad castigandos homines; vel ad probandos; vel, si peruicaces sunt, vt impleant numerum ac mensuram peccatorum. Perinde autem est, seu immitantur, hac arte, venti, seu inhi beantur: vtroque modo nocere possunt: cum sit & procella, & malacia nauigantibus periculosa.

IX.
Rob. An. 1135.

Nimirum verè *aurea est mediocritas*; & in omni re, *nimis multum, & nimis parum est perniciosum*. Hinc Anno 1135. nimius ventus multas turres atque ædificia subuertit. Sed & subtractio venti est exitiosa. Quo pacto Eunapius tradit, vrbe Constantinopolitanâ in magnam rei frumentariæ difficultatem adductâ, naues in diuersas dimissas fuisse partes, quæ frumentum deueherent. Hæ, cum onustæ rediissent, appelli ad littus, deficientibus ventis, nulla vi potuerunt. Quo cognito, populus yndique ad theatrum, saua famis stimulatus rabie, conuolauit. Tum Constantinum M. ea de re animi anxium, & tempestatis aduersæ rationem exigentem, æmuli, Sopatri Apamensis Syri sophistæ (qui, propter insignem sapientiam, in aula Constantini ad inuidiam eminere conspiciebatur) in primis que Ablauius præfectus prætorio adierunt, atque ita eum affati sunt: *Quod ventos votis refragari tuis vides, id scito Sopatri, quem tu tantis honoribus extulisti, peregrinâ & perniciosâ nobis sapientiâ fieri: is enim, qui Lunam potest de calo deducere, eadem arte sua, ventos deuinxit; & quod minus nauibus aspirent, arcanis quibusdâ verbis inhi buit.* Quâ re auditâ, ille offensus, Sopatrum properè comprehendi, duci, ac securi percuti iussit. Adeo Magicæ artes exosæ & detestabiles erant Constantino, vt eas, siue per calumniâ fictas, siue veras, ne in charissimo quidem, atque doctissimo viro, vellet tolerare.

X.
Spranger. lib.
quinque In-
quisitorum,

Nec nostra ætas tolerat, apud eos, qui & iustitiæ sunt amantes, & sciunt, se damnorum, per veneficos, & veneficia illatorum, vel iudices, vel participes esse oportere. Narrat Sprangerus, Anno 1488. in Constantiensi diœcesi, etsi Coloni sedulo fecissent, tamen ventos, procellas, grandines, fulmina, & tempestates malas extitisse,